

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:		Felolós szerkesztő:	Főmunkatárs:	Magánhirdetések legutányosabban, Árszabály szerint.
Egész évre	4 frt	Fehér János.	Hévesz Lajos.	Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, egyéni minden megkezdett százzal 60 kral több.
Fél évre	2 „	Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.		Lapunk számára hirdetőket elfogad a Rector ügykösz és a Magyar Távir. Iroda* hirdetői irodája Budapest, Grániosúta 1. szám.
Negyed évre	1 „	A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.		

Szobrot Kossuthnak!

A sír bezárult. Könyektől fátyolos szemmel, reszelő ajakkal tekint a magyar arra a frissen hantolt sírra, mely fölött a fák rügyező ága lemondólag integet: itt nyugszik a nemzet büszkesége, bálványozott dicsősége, itt nyugszik Kossuth!

Megtörtént a temetés...

A gyermeki szeretet imádatával állta körül Magyarország népe azt a ravatalt és azt a rettenetes sírgödört, mely szelpte reményünket, hitünket s örökre elragadta tőlünk a nagy hontalant, a szent aggasztányt, kinek hériszi szervezete kétségbeesett küzdelmet vívott a halállal, mintha tudta volna, hogy szívünk minden érzése, agyunk minden gondolata tiltakozik az enyészelt kivétel nem ismerő törvény ellen, mely határt szab az emberi életnek s kérelhetetlenül roskasztja össze a titánok szervezét is.

Porait itt nyugszanak a hazai földben, azok a görönyök között, melyek bizonyára megdöbbantak, mikor a gőzgépgég robogott fölöttök a néma holttestemmel s a hideg csont talán még a koporsóban is érezni fogja, hogy a megszentelt, imádot földben nyugszik. Kossuth halhatatlan lelke, mely elhagyta porhüvelyét, látni fogja az irt, melyet maga után hagyott és érezni fogja a fájdalmat, az örület keservet, mely gyszba borult nemzetének szívét megremegteti és Ő, ki megjárta a honzeretel Kalváriáját, kinek trágédiája majdnem sötétebb a Golgotha nehéz keresztjénél, talán megbocsát nekünk azért, hogy kitagadtuk s engedték meghalni távol idegenben hontalant.

A magyar nemzeti eszme élő mártírya volt Ő, ki milliói agyát és szívét hozta rezgésre lángszavával, jogokat és szabadságot adott a föld népének s a meg lehetett is csüfolni a kitagadással, szent neve élt a nép millióinak szívében s mikor halálának híre, mint egy veltöröző jajszó, végig nyilatott Kárpátoktól Adriáig a hármal halom és négy folyó honában, mikor megjelentek a házak tetején a fekete lobogók, az utcában a néma tömegek,

mikor az országzerte megkondult haragok szavát s a nemzet jalkiáltását elvitte a tavaszi fuvalom Turin városába a virágokkal borított ravatlahoz: ugyanakkor egy gondolalt járta át minden magyar szívet: szobrot emelni Kossuth Lajosnak!

Megörökíteni annak a férfúnak emlékét, a kiben összponosult egy nemzet karaktere, a ki maga volt a szabadság és honzeretel élő megtestesülése, melegen érző szívű hős, a ki szabaddá tette a háromszázados rabbilincsel hordozó népet, felszabadította nyűgeiből a szót, a gondolatot s korszokat alkotó világeseeményé tette a dicsőségtelej magyar szabadságharcot.

Szobrot Kossuthnak! hangzott el a fájdalom és keserv aléltságából magához téző nemzet ajkán s pár nap alatt, — míg a test a ravatalon feküdt, — százezer forintnál magasabb összeg gyűlt egybe közadakozásból.

Hanem ez az összeg még nem elég annak a szobornak költségeire, a mely hivatalvan az ezredéves Magyarország történelmének legnagyobb alakját megörökíteni s emlékét hirdetni a késő nemzedéknek, mely kell hogy ide zarándokoljon lánzó honzeretel, jellemzilaárságot, kitartást és önfeláldozást tanulni. Szükség van arra, hogy gazdag és szegény egyaránt áldozzon filléreivel a nemzeti kegyelet gyászba borult oláirán, hogy lerójuk hálaínkat azon férfú emléke iránt, ki a föld népének másodsorú is meghódította a hazát!

Szobrot Kossuth emlékének!

F. M. K. E.

(Vége.)

A közművelődési egyesületek országos szövetezése ügyében hozott határozat közöletett az országos iskolaegyesülettel, de eddig választ nem kaptunk.

Jókai Mór korszoris költőnk írői jubileuma alkalmából, miután a kiküldött küldöttség legtöbb tagjai a rendes lakhelyén tartott ünnepségek által a megjelenésben akadályozva volt, öt irásban üdvözöltük és így hoztuk be. Einökké történt megvalasztatását is tudomására.

A tükir tiszteletdíj szeptember 15-től kezdődőleg folyósítottam és a számvéveget az alapszabályok jogerőre emelkedése után életbe léptettem.

A központi és a nyitramegyei választmányi pénztár elkülönítése és a számvévi állás rendezése által a pénztári kezelés, a tagsági díjak nyilvántartása és pontos behatása valahára biztosítva van. A központ alá tartozó tagok nyilvántartása a legelőszőbb berendezéssel már is teljesen elkészült, rendes tagjainak száma e szerint 561, a pártolóké 54, a központi pénztárt illető hátralékos tagdíjak összege 3218 frtot tesz.

A Darázs községben létesítendő új kiededővő ügyében a nyitramegyei választmányi fardhatatlan alelnök, Dr. Gyürky Géza új a szükséges lépéseket megtette, de azok eddig eredményre nem vezettek.

A hontvamegyei választmányi által két új óvó létesítendő, minek érdekében a szükséges intézkedések megtörténtek.

A trsznai óvónak megfelelő új helyiséget adott a község; Holics község az ottani egyesületi óvó részére megszavazta a kért évi 500 forintot; Konyáth községgel pedig az ottani báró Wodianer Albert úr nagylelkű segítségével fenntartott óvó átvételé iránt a tárgyalások folyamatosan vannak.

Lakácsi község részére megszavazott kamatnélküli kölcsön folyósítását eddig nem kért; nép-iskolák segélyezése iránt sem érkezett be eddig új kérvény.

Ujabbán 500 darab magyar katolikus imakönyvet szereztünk be, melyeknek szétküldése most van folyamatban.

A szineszet ügyében tisztelettel jelentem, hogy a m. kir. belügyminster úrnál az egyesületünk által e célra fordítani határozott 400 frt megtérítését kérelmeztem, a mi kilatásba helyeztetett.

Veszprény Jenő szinagaztó szintársulata a mult év október és november havában Nyitrán működött, működése nem volt egészen kielegítő, bár társulata sokkal jobb volt a tavalyinál, a községnél mindamélttal november hóban eléggé pártolta; ezenfelül Nyitramégymótól 1000 frt subventiót, Bende Imre püspök úrtól ingyen fűtanyagot élvezett. A társulat e hó folyamán tér vissza Szekesfehérvárról a felvidékre, hol októberig fog működni. Az ez ügyben teendő intézkedések iránt külön javaslat fog tétetni a tisztelt Választmányt.

Az általunk tavaly felvetett gyermekmenház eszméjét Nyitramégyméje községére tette magévá, a mennyiben a millénium emlékére elhatározta egy gyermekmenedékháznak Nyitrán való létesítését.

A chvojuicai fagarazsalati tanműhely ügye mindegyik nem rendeztetett. Tekintettel arra, hogy 800 frt visszatérítendő előlegben kivül az egyesület semmit sem fordított ezen intézetre, a tulajdonjog vitassá vált és ez iránt a kereskedelmi magy. kir. minster úrhoz legközelebb fogok előterjesztést tenni, miután ő nagyméltósága úgy látszik az intézetet Bossányi József úr magánutaladónak tekintni.

A minsterelnök úrhoz a nemzetiségi sajtó ügyé-

TÁRCA.

Gyászének, Kossuth Lajos nagyházánkfia halálára.

Öltsetek gyász honfiak és leányok!
Mélto a bú. [keservesen] sirjátok...
Árvák lettünk, árva lett most szép hazánk:
Nincsen többé Kossuth Lajos jó apánk!

Még soha sem keseregtünk így halált,
A mikor az [egész hon egy] szívű vald;
Nem is csoda, mert csak sírva mondták szánk:
Nincsen többé Kossuth Lajos jó apánk!

Leborulunk koporsóra nagy halott,
Kit a halál [még hazádba] elhozott,
Imát monduk és rebegjük felettéd:
Kossuth Lajos legyen velünk szellemed!

Zenéjét szerző: Szövegét írta:
Matray Ede. Borostyan Sandor.

Caesar halála.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcája. —
Irlto: Miskolczi Henrik.

Sok köny olmtó Caesar halalakor. Minden köny egy-egy drága gyöngyesepp volt, mert olyan ragyogó szemekből hullt, melynek párja ma is alig van deibajos Kunhegyes tájékán.

Ez a Caesar azonban nem a rómaiak hatalmas uralkodója, de még nem is emberi alak volt, hanem urnője szemében vetékedett minden Caesarok caesarjával.

Csekély személyem azon kiváló szerencsében részesült, hogy ezt a Caesárt, kinek halalat, illetőleg halála okát kötetlen dalban elrengem, közvetlen közelről ismertem. Ritka szépségű, gyönyörű természetű, borsony puha szőrű angol vízi vizsía volt.

Tehát kutya? Az ám, de milyen kutya!

Sok ember leckét vehetett volna tole okosságból, illemből, hüségből s egyéb ilyen kiháló féleben lévő ragaskodásokból. De Caesar nem is kutya, hanem — eb volt.

Szép olvasónőim azt mondják, hogy: »egyik kutya, másik ebe. A peldabeszéd szerint igaz, nem tagadom hasonszörű állat mindakettő, de a fin de siècle alakjai nem respektálják a peldabeszédeket, jobban mondva lépten-nyomon megtamadják. A peldabeszédek után tehát ma nem lehet indulni. Ezen indokra támaszkodva, tehát én is javíthatok a peldabeszédekben s mondhatom, hogy: az eb nemesebb, finomabb fajtaú teremtemény mint a kutya.

Mariskanak, Caesar urnőjének keblében két szenvedély élt. A színművészet és kutya iránti rajongás. Imáda e kettőt. Ha a világot jelentő deszkakon nem lehetett, kutya közelébe szeretett lenni.

Caesarban és a szánpadban összponosult tehát szerete és szerelme. De panaszát az ciöbinek keseregette, bujant annak zokogta. S Caesar olyan okos szemekkel és előreszeggett fovel halgatta, hogy urnője önkénytelenül is nyakába borult.

Sőt Caesar felelt is urnőjének. Igaz, hogy ezt csak urnője értette meg, mert községnese ember csak vakkantásnak állította, de hiszen nem az embereknek, hanem urnőjének vakkantott.

Caesar urnőjének hozza viseltetett szeretetét tényleg is bezonyította, mert követte magásra emelt

fejfel gyalog, kocsin, híjón és vonaton, sőt ha ekkortájt a léghajó-közlekedés is megnyílt volna, még luftballionon is követi. Évekig egymás taraságában éltek s így nem csoda, ha elvaszthatatlan baratok lettek.

Csak nagy ritkán, különös esetekben történt, hogy Caesar az ágy alá lett parancsolva. Ilyenkor urnőjének valamelyik két lábá barátja foglalta el Caesar helyét a divanyon. Az igazság kedvéért azonban meg kell vállanom, hogy csak a divanyon, mert a selyem-mider alatt tik-takkoló szívbe senki sem bírta Caesárt utólrni.

Azonban — s jana — a földön semmi sem állandó. Végre mégis jött egy lelkes állat, ki (mert ez ember volt) vonzodással, hüggével és odaadással még Caesárt is megszegenyítette.

Egyszerű, de egyenes jellemű ember volt. Nem frázissal tett szerelmi vallomással állt elő, hanem egyenesen a dolgra tért.

— Akar e a feleségem lenni? Ezt kérdezte és nyíltan szembe nézett Mariskával.

— Nem, hangzott a harmad tagú, de mégis mindig kiváló sulyilaj biro felelet.

Erre a válasza mintha köny lopóztott volna a napba nező szemekbe.

— Ószinte szívűből mondja ezt? szólt szűnet után az egyszerű, de egyenes jellemű ember.

Mariska a könyvet látta és a kérdést hallotta. A köny mintha megrezgette volna, a kérdésre mintha szive válaszolt volna.

— Nagy halával tartozom magának, de... esendült meg a Mariska hangja.

— Emberi kötelességem volt, viszonzotta gyorsan az egyszerű, de becsületese jellemű ember.

— Ne beszéljen így, mert ez faj, mondta szemrehányólag Mariska. Maga nem kötelességből, hanem

ben felterjesztett feliratunk az összes fővárosi és felvidéki lapok közötték és az, az Arvamegyei Hirlap kivételével mindenütt a legnagyobb helyesléssel találkoztunk.

Felterjesztettük a pénzügyminiszter úrhoz a dohánnyári tisztek, a munkások magyarosítása — és a belügyminiszter úrhoz a német színészet ügyében intézett feliratokat is.

A tagsági díjak behajtása a központban most van folyamatban, a vidéki választmányok közül a nyitrai megyei választmány, mely 10000 ft hátralekötés kövelettel számol, a legnagyobb erélyvel és fényes eredményvel folytatja a behajtásokat.

A jövedelem szaporítása végett 182 tanintézethez 3055 forint értékű adománybárcát küldtünk szét, 600 pénzintézetet pedig felkértünk, hogy közgyűlései alkalmával egyesületünknek is jutasson adományt.

A gyermektelepítés ügye a tavaly észlelt hibák orvoslása után teljesen rendezettné mondható. A közgyűlés óta egy szeneici leány-gyermek Hajdúb.-szörnyében, egy barmseyei barocskai állatgőzű fű pedig Pelsőcra szállították. Most kéri a barmseyei választmány 11 gyermeknek az Alföldre való telepítését.

Mielőtt befejezném jelentésemet, meg kell arról emlékeznem, hogy a »Budapesti Hirlap« által a felvidéki inségek részére gyűjtött segélyösszegek általunk Arvamegye főispánjához küldött és ott fel nem használt és az arvamegyei inséges-alapozó csatló 16000 forintnak pénzárunkba való visszaküldése iránt félték két ízben Szamrecsányi György főispán urat, majd átírtára érlelmeiben Arvamegye törvényhatósági bizottságot megkerestük. Miután ezen átiratunkra hat hónap óta még csak választ sem kaptunk, tisztelettel javaslom, hogy a nevezett törvényhatósághoz sürgeő átiratot intézni méltóztassék.

Végül van szerencsém az alatti kimutatás alapján kimutatni, hogy az ügyforgalom a központban 1893. évben a következő volt:

az iktatókönyv szerint befolyt 1372, a postakönyv szerint kiadott 8280, a folyó évben a mai napig befolyt 106 és kiadott 1340 ügydarab.

Az egyes vidéki választmányok működéséről ez alkalommal nem számolhatok be, csak általánosságban mondhatok annyit, hogy mindenfelé főleg pedig a Nyitra-, Hont- és Nógrádmegegyei, valamint a selmecbányai és zólyomi választmányok területén a gyarapodás, a gyors fejlődés biztató jeleit találkoztunk.

Magamat és tisztársaimat a tisztelt Igazgató Választmány további megbecsült jóindulatába ajánlom, vagyok

Nyitra, 1894. évi március hó 18-án.

Hazaifüldvözetlettel: *Czvas István* s. k. ügyvivő alelnök.

Határozat:

Az időszaki jelentés teljes terjedelmében helyesléssel tudomásul vétetik azaz, hogy a törvényhatósági választmányok felhivassanak, hogy a közgyűlési határozatok végrehajtásáról az elnökséget mielőbb tüzéletesen értesíteni sziveskedjenek.

Kelt a »Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület« igazgató választmányának Nyitra 1894. évi március hó 18-án tartott üléséből.

Dr. Kostensky Géza,
titkár.

Thuroczy Vilmos,
tb. elnök.

Lapszemle.

Most, midőn hazánk nagy fia, Kossuth Lajos, a megdicsőülték dicső almát alszussa, jónak látja a »Národnie Noviny«, hogy a nemzeti kegyelet világra szóló megnyilatkozásának bizonyítékait megkicsinyítse s azokat csalékony, röppenő bengali tüzfénynek deklarálja, mert szerinte Kossuth koránt sem volt az, mint a milyennek a magyarok magasztalták s általában a róla mondtaknak 70%-a hazugság, csalás és hamisítás. A hosszadalmas, hasabokat és hasabokat elfoglaló közleményből hádd álljanak s beszéljenek helyettünk a következők:

rokonszenvből ápolni engem nagy betegségemben. És én ezért sohasem róhatom le a háimat, tette hozzá rezgő, vibráló hangon.

— Rosszul mondja, mert lerohatja, ha hozzám szánja a magam.

— Erőszakos ember.

— Boldogságomat erőszakolom.

— Hát megelégszik azzal, ha csupán kezemet nyujtom magának? Értse meg: kezemet, mert szivemet nem adhatom. Jól tudja, hogy felesége voltam egy embernek, ki elrabolta hitemet és megcsalta hívő lelkemet.

— A halott hibáját én jóva teszem.

— Nagy feladat.

— De nem emberfeletti. Én bátran vállalkozom rá. Jól férje leszek. Nos, még ezek után is ismétli azt a gonosz három tagu szót? kérdezte az egyszerű, de becsülettel jellemű ember és szemé Mariska piros ajkán csillogott.

— Felesége leszek.

A »kerőt« ujra elfogta a gyengeség. Napba néző szemét ismét elhomályosította egy nehéz könyör. Nem bírt felélni, csak szótalanul lehalajtott és a »megadó« borszúskás, finom kezeire sok, sok forró csókot lehet rá.

Igy történt eljegyzésük. Nemsokára egy pár lett belőlük. A boldogság eleinte csupán egyoldalt volt, mert kezdetben csak az egyszerű, de becsülettel jellemű ember érezte magát a menyországban, hanem hovatovább Mariska is érezni kezdte, hogy a szinpadot már

»Kossuth meghalt s el van temelve. Könnyű legyen neki a hazai föld. Harag s elkeseredés nélkül állunk friss hantja körül, bár ő tudvalóság volt, ellenségünk s ahhoz még fajunk megtagadója volt, de elvakukságból ő még nagyobb ellensége volt a magyarságnak. Már tizenegy napja, hogy halljuk magasztalást, oly magasztalást, a milyen nem egy hamar jutott osztályrészül halandónak; tizenegy napja már, hogy a magyar sajtó egy karban, egy szájjal egekig magasztaló dicsőimnuszokat zengedez Kossuthról, s emellett nem feledkezik meg az élőkrol sem, igekezevén minden módon az egész magyarságot is ama bengáli tüzfény érkéjében präsentálni, a melylyel, mint dicsőfény, síkba hulló hősöknek fejét körülvarázsolja. Hagytuk kibeszélni, kikeresegni őket, de a temetés után végre itt az ideje, hogy ugyanazon címre, a melyre a magyar és magyarón sajtó ditylyrambjai írva valának, az »audiatori et altera pars« jellegével feleletet adjunk. Általánosságban az mondatik ugyan, hogy »de mortui nil nisi bene« de ezen superhumanus közmondásnak csak a béke emberének privatviszonyaira s ezekre vonatkozó tetteire lehet jogszámsága, nyilvános működése azonban minden embernek életében is, halála után is nyilvános és pedig pártatlan megbírálás alá kerül, mert ha ez nem így volna, nem volna lehetséges történelmet írni, a melynek mindenkor igazságot kell mondania, hogy így az utódokra nézve az életantitópia legyen, hanem történelmi helyett memendondák iratnának.

Kossuth észre, ráteremtésére, tehetségre, akaratára, szenvedélyre, kitartására, szorgalomra nézve nagy, zenialis ember volt, azt mi, vértestvérei, tőle legkevésbé sem akarjuk eltagadni. Ellenkezőleg, bármiként haragszik is magyar testvéreink azért, büszkék vagyunk arra, hogy a mi vérünkbeli, a mi csontunkból, a mi testünkbeli származott az 1848/9-iki harcok két legkiválóbb alakja: Kossuth t. i. és Petőfi. Hiába igyekszik egy néhány túlbuzgó átkutáni a régiségár poros aktaik, hogy behozniysa, hogy Kossuth származása nézve magyar volt, ha összehalmozdítanak mindjárt egész könyvtárnak való okiratokat a la Anonymus, Kossuth épp úgy mint Petőfi is, a mi csontunkból való csont, a mi vérünkbeli való vér, a mi testünkbeli való test; az a vér, a mely azokban az erekekben buzogott, az az akarat, a mely azokat az orgánumokat mozgásba hozta, az az agyvelő, a mely azokban a fokban dolgozott: az a tő, az a tő, akaratot, a tő agyvelőt s a má, két nagy alak függeléké volt csak a nevelés s az ezzel belejött vért szűkeklőség, nemzeti sovinizmus, magyar exkluzivitás; ez volt az akvizíció, a melyértők, a magyar szellemek halálát tartoztak, ne értsenek bennünket rosszul magyar testvéreink: nem irigylük őket tőlük, s nem kesergünk veszességük fölött, adunk mi már nemsoká e két, de több nagy embert a világnak s még nekünk is maradt elég. Nekünk nem kell oly kislelkűeknek lennünk s kisebb-nagyobb vesztség miatt nem kell magunkat feljengrelni, nekünk azt dalolja mézesszájú költők: »Ime, annyian, mint égen az csillag vagyunk, van mindig elég dicső tőlünk« — s mitudjuk, hogy ő nem túloz. Azt se gondoljuk, hogy visszaakarjuk venni őket — a mint ok minden aron »visszamaagyarosítani« akarnak — nem, ilyen szándék idegen előttünk. Kossuth s Petőfi saját akaratuk, nyilvános életük s munkálkodásuk szerint a magyarokhoz tartoznak, s mi nem vesszük el őket tőlük.

Alá nem vetjük azonban magunkat azon tulmagasztalásnak, a mit ma Kossuththal tesznek. Az 1848-ik év átalakítása nem az ő műve volt, ilyen állítás nem felel meg az igazságnak. Az a szellem, a mely a negyvenes években s julesen 1848-ban rezgésbe hozta a szivek hurjait, nem volt magyar — sem Kossuth-specialitás, az az akkor tájt egész Nyugat-s Közép-Európát mozgató szellem s erő, a nagy francia forradalom szelleme volt, nem nálunk keletkezett, de közénk importált szellem, s nem volt egyedül képviselője sem Kossuth maga, sem a magyar nemzet; az a szellem mozgásba hozta a többi, nem magyar nemzetiségeket is, csakhogy ezeknek még nem adott

sem imádja egy, mint azelőtt, mert ahelyett első alak felé hajlik szíve.

De a Caesar kutató még ezután is a régi szeretettel szerette. Caesar természetesen osztozkodott ur noje örömében és azt többször hangos csaholással tudatta. Az egyszerű, de becsülettel jellemű embernek azonban a mézes hetekben gyakran mutatta foga fehérét, később azonban megjuhászodott. A férj nemsoká az urnének, de Caesárnak is lépten-nyomon kedveskedett. Ha az érdekes barna asszonyt selyemruhá, a Caesárnak okvetlenül azt nyakotlót hozott. Meglepetés nélkül soha sem hagyta hazának dédelgetett kedvencét.

Igy éltek hármascskán elégedett, boldog életet. De egyszerre sötét, vészes felhő homályosította be a tiszta láthatart. Eppen úgy, mint az egyszerű időben a paradicsomban egy kigyó ütötte fel közöttük mérges fejét. A kigyó a férj öcsése volt, ki megingyeltte a hármás szövetség bekességét.

Eleinte csak titkoka ütötte, verte a Caesar kutatót, ki (?) bizonyon zokon vette az ütleteket, de a természet ferde rendje folytán sem kézzel, sem lábbal nem protestálhatott ellene. Hanem ezt meg a szegény Caesar esziszeltel volna, de a mi ezután következett azt már nem állotta ki. A kegyetlen, sőt több, hiéna szívű ember — megöltte Caesart.

Caesar a madár sörrettel borbéban, szükölve futott urnőjéhez, Mariska nem vette észre a lövés okozta sebeket, de hogy valami nagy baja van, ezt rögtön sejtette. Kérdezni, faggatni kezdte a kutatót, de hiába, a

a sors által, hogy ezen szellem s mozgalom képviselői gyanánt jelenek meg a világ előtt, a mint az megadott a magyaroknak, a kiknek már ez időben is kezében s hatalmában volt a nyilvános politikai színtér, a melyre a világ tekintetét fordította s a melyről minden világra hirdettetett. Nemzetiségi férfiak például éppen akkor össze voltak gyűlve Liptó-Szt.-Miklóson Hodzánál, s eszközökről, utakról s módokról tanakodtak, a melyeket igénybe venni kellene, hogy a parasztság a jobbjagság alól fölszabadításuk, a midőn megjött az országgyűlésről a jobbjagság eltörlesének híre. Hogy eszközök gyöngök, s erejők, hatalmuk túlélsége s elégtelen volt, az a dolog állásán mit sem változtat. Maguk a magyarok között is a szabadság szellemétől áthatott ezek buzgólkodtak a francia szabadság geniusza nagy vívmányainak átültetésén s meghonosításán. Kossuth tehát nem volt egyedül maga a szabadság nagy bajnok a nem ő nevelte fel ama többi sokat és sokat, ő kész, megművelt talajt talált.

Igaz, hogy a nagy tette megszületteénél mint ügyes s bátor akusér jelen volt, s nevet a jobbjagság, ősség, a papi tized eltörlesének, a felelős alkotmányos minisztérium, sajtó- s vallás-szabadság faktumaihoz kötötte, s lehetséges, hogy ő sietette ezen kitűnő vívmányok kifejlesztését, a melyeknek rövid idő alatt maguk is megérint s tetté válni kellett volna, de így is tisztelet, hála s köszönet illeti őt meg ezen dolgokért a haza minden polgára részéről, és pedig ezeken abszolút értelméért, abszolút föltétlen, és semminemű nemzeti tekintetektől nem függő beciséért.

Magyarország lakosainak viszonyait nem ismerő embert, könnyű félrevezetni, megcsalni ezen dolgoknak elferdítésével, mert a jobbjagság megdöntése, vagyis az embernek mint embernek egyenlő jogviva tétele szabadság; szabadság! egyenlőség s testvérség! — in thesi; de nem praxisban is. S ez egyrészt a magyarok, másrészt Magyarországi többi nemzetiségei között támadt s a mai napig fenálló kontroverziának kulcsa, s a ki ezen kulcsot meg nem vizsgálta s alaposan át nem tanulmányozta, az sohasem lesz képes az igazsághoz híven Magyarországról s annak belső viszonyairól ítelni.

II. József germanizáló törekvései által felbresztett nemzetiségek s első sorban a magyarok kezdtek kivonni magukat a latinnyelvi uralma alól s figyelmüket saját nyelvük felé fordítani. A magyaroknak szerencsés volt, mindjárt kezdetben támadtak közöttük lelkes, önfelelőző, a magyarság érdekeinek szentelt férfiak, s ezek eszközölték, hogy a magyarság egy pár deccenniummal előbb ébredett föl a latinizmus álmából s tüstént elfoglalta mindkét kezével saját nyelve számára azon prirogatívákat, a melyeket addig a latin nyelv élvezett. A magyarság szelleme mindjárt kezdetlől fogva akadekoskodónak, intoleransnak, követelőnek, tamadóknak bizonyult s elég rövid idő. 40—50 év alatt, ezt oly klasszicitásra vitte, hogy pl. a harmincas években Lajos — Komáromban nyilvánosan megpálcázta a tőt földmivelőket azért, mert nem akartak magyar predikációkra járni a templomba.

Kossuth első fellépésétől fogva a magyar sovinizmus feje volt, sajtó útján s a szószökekről a magyar nyelv s a magyarság uralmát hirdette, s a fenálló társadalom támogatta s mind n oldalon terrorizmust követelt el. úgy hogy pl. Jozefi és Seberiny ev. püspök a generalis konvent alkalmával nyilvánosan megfeddettek s durván lettek megtámadva azért, hogy a tótok s a tót nyelv érdekeit védtek. S ilyen módon történt meg, hogy Magyarországi lakosainak törvényileg inartikulált egyenlőgőstisége ezen lakosság két harmad-részére nemzeti tekintetben csak fikció volt, mert a magyar nyelv ismeretéhez s használatához, tehát a saját nemzetiségéből való kifejeződeshez volt köve. Abban az időben, a midőn a nemzetiségi eszme keresztül vonult Európán, a melynek maguk a magyarok is hirdelen ujjaszületesüket s gyors, varatlan kifejledésüket s felvirágzásukat köszönhettek abban az időben, a midőn a szabadság szava abszolút jelentőségével leiki igazgatótságnban tartotta az ország összes lakosát nemzetiségi különbség nélkül, abban az időben a

szegény csak szükölt, vonított és megtört szemével nézte urnőjét.

Mariska nyomban orvosért futtatott. Két orvos is jött Caesár beteg ágyához, de midőn megvizsgálták, a tudós orvos is csak azt mondtokta, a mit mindenik szakmájukbeli mond nyenkor: halál ellen nincs orvoság. A hü, az okos, a szeretetreméltó, az odaadó állat rövid hat órai kínódos után csakugyan kiadta paráját.

Nincs toll, mely hílen leírni tudná azt a fájdalmat, a mit Mariska a halott ágya előtt úgy szenvedett. Sír, kétségbeesett. Két napig még férjének sem volt szabad szobajába lépni. Ez idő alatt a kert legszebb helyére temette Caesart, sőt gyaszruhat is öitött utána.

Egy tejes hét kellett ahhoz, míg Caesár halála folytán keletkezett fájdalom némileg enyhült, és ezt az egyszerű, de becsülettel jellemű ember gyöngédsége és vigasztalása nagyban elősegítette.

A búsló urnő arcan először gyenge mosoly, majd a derű is megjelent.

Caesár gyilkosát sohasem fedezték fel, de az egyszerű és becsülettel jellemű ember egy cseppet sem átkozta a gyilkost, mert Caesár halála után teljesen be lett fogadva oda, hol eddig csak fél helyet foglalt el, a felesége szívébe. A női szívek ép úgy kell a szeretet, szerelem, mint a virágnak harmat, mint a nap sugarát az élő lénynék.

magyar vezérferfiak politikai kara élén Kossuthtal, határtalan göggyében, főfaluakodottságában, rövidlátóságában, a mérhetetlen egoizmusában s sovínyműsében a politikai prestigiatorság identifikáló segédelmébe a magyarságot az országgal egyetemben a mintegy öt milliónyi magyarság érdekében akarta dekretálni s több mint tíz millió nem magyar nemzetiségű halált kereszttel vinni s megvalósítani. A ki nemzetiességekhez mint hűt, orosz, román, szász, szerb jelentkezett, az azaarúlnak, a haza és szabadság élességének bélyegzeteit, s nem maradt számára egyéb hátra, mint vagy az ország határain túl keresni boldogulását, vagy pedig hagyni magát behörtöndözletni, esetleg felakasztatni. Ezen szűk, elszigetelt s csűkeretben volt Kossuth kortársaival egyetemben a szabadság, egyenlőség, testvériség, hűség, s a ki ezen tényt tagadja, vagy tudatlan vagy hazug ember.

Ezen szomorú s Kossuthra és a magyarokra nézve dicstelen igazság volt az oka annak, a miért a nem magyar nemzetiségűk — egyet sem véve ki — ellenálltak a magyarizmus túlhatalmának s nemzeti életük s létük védelmét Bécsben keresték s csak így érthető meg azon szomorú tény, hogy engedték magukat a magyarok ellen Bécs által kihalásztatni. Azok a világgá való kürtölések, hogy a nem magyar nemzetiségűk reakcionáriusak s a magyarok ellenében a hirtellett s védelmezett szabadság, egyenlőség, testvériség, függetlenséggel szemben az abszolutizmusnak szoldos szolgálatokat teljesítők lettek volna — *semmi egyéb, mint politikai svádli, politikai lumpert, aljas beestelenség, rágalmasz, s a tu'árván hibának és szegénynek szennyes és beestelen elpalástolása.*

(Folyt. következik.)

HIREINK.

— **Gyászintézetet Kossuthért.** Stubnya-Fürdő környékének értelmisége április 7-én rótt a lehalázt és kegyelmezett Kossuth Lajos nagy hazánkfi emlékének. Gyászintézetet tartatott a hajj evangélikus templomban, melyen résztvevő nemcsak a hivatalos értelmiség, de a szomszéd kis-községek köznépe is. A stubnyafürdői, kis falvi és házi töltegek teljes díszben kivonulnak és sorfalat kepeztek a templom bejárata előtt egészen a szentélyig. A gyászintézetet a Hymnus éneklésével vette kezdetét. Ennek elhangzása után Brózik Titus hajj ev. lelkész emelkedett hangon tartott szép magyar beszédben méltatta a nagy hazafi érdemeit és szíveható imát mondott a nagy halott lelki üdvéért. Halhatatlanunk megdicsőítését től nyelven folytatva, egy a szabadságharc idejében, nehái Osztrólczi Lajos ev. pap által kiadott szent-beszédet olvasta fel. E 46 éves és cseh tájnyelven írt töl beszéd nagy hatást gyakorolt a tölnyelvű gyászoló közönségre. Majd kiésgészítette szónok a felolvasott szent-beszédet egy a gazda néphez intézett szép beszéddel — melyben azt fejtegette, hogy mily nagy hálával tartozik a töl nép is a megboldogult nagy hazafinak. A gyászintézetet befejezőleg Brózik Titus lelkész közadakozásra hívta fel a jelenlevő közönséget Kossuth Lajos szobrára, s legott 1 r 65 kr. gyűlt össze e nemes célra. A szép intézetet a »Szózat«-al végződött be. — Jelenvoltak: Jfj. Just György orsz. képviselő, Just Ferenc, a szol. gabriói hivatal tisztviselő, Roth Emil főerdész, a felsőstubnyai közs. iskola tanfelügyelő, Boross Béla körorvos, Rossza János ivankafalusi ev. lelkész, és díszes hölgykör, a szomszédos községek tanítóit és több izraelita polgár.

— **Kossuth-gyász Turdosinban.** Az országszerte átérzett részvét nagy hazánkfi, Kossuth Lajos elhunytától, Turdosin közönségét is mélyen áthatotta. Az általános gyász a községhezán és a Magyar Olvasókör helyiségén kifüggesztett gyászplakobok jeleztek, április 1-én pedig az izr. imaházban az elhunyt emlékére gyászintézetet tartatott, a mikor a hazafias érületéről általános ismert ottani rabbi, Salamon Mózes magyar nyelven emelkedett gyászbeszédet mondott a megjelentek előtt, kiemelve a boldogultnak a testvériség, szabadság és egyenlőség terén szerzett érdemeit. A szép beszéd mélyen meghatotta a vallás- és rangkülönbség nélkül megjelent halgatóságot. Turdosin község hazafias képviselő-testülete pedig küldöttségileg képviseltette magát Budapesten a temetésnél.

— **Kitüntetett tanító.** Liptó megye tanfelügyelője Kisely Árpád, e heten nyujta át a liptó-szt.-miklósi izr. iskola egyik tanítójának, Kacz Henriknek, a miniszteriumtól engedélyezett 40 frtot, és a következő tartalmú oklevél: »A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Ur az 1894. évi március hó 9 n 6 k. 7.134. számú magas rendeletével Uraságod részére a magyar nyelv sikeres oktatása és terjesztése körül tanítást kitűnő buzgalma elismerésül 40 frt azzal negyven forint jutalmat engedélyezni kegyeskedett. Mi röl örvendetes tudomás végett ezennel értesítem. Kisely Árpád kir. tanácsos s tanfelügyelő. « A pénz és oklevél átnyujtása, mint nekünk Liptó Szt.-Miklósról írják, az iskolázott és a tanstestület jelenlétében történt, mely alkalommal a tanfelügyelő szép beszédet intézett a kitüntetett tanítóhoz. — Lapunk nagyrabecsült munkatársának úrvölteletünk jelezük a megérdemelt kitüntetéshez. Szerk.

— **Hálalozás.** Balogh Lajos turóc-szt.-mártoni magyar államvasút főnök jele április hó 13-án esti 9 órakor meghalt. A családot mélyen megrendítő esetről az alábbi gyászjelentést adtak ki a megboldogult hozzátartozói: Alulírottak ezennel szomorodott szívvel tudatjuk, hogy hön szeretett nőm, illetve anyánk, gyermekünk, testvérünk, mennyünk és sógornónk *Farádi Balogh Lajosné* sz. Konecsny Vilma f. é. április hó

13-án esti 9 órakor, életének 36 ik, boldog házasságának 18-ik évében hosszabb szenvedés után az Urban jobb létre szenderült. A boldogult hűt tetemei f. é. április hó 16-án reggel fel 10 órakor fogták a helyi sírkertben örök nyugalomra tetetni; az engedtelő szent mise közvetlen utána fog az Urnak bemutatattani. Kelt Turóc-Szt. Mártonban, 1894. évi április hó 14-én Béke lengyen porai felett! — Farádi Balogh Lajos mint férj, Jolan, Berta, Vilma, Etelka és Nelli, mint gyermekek, Konecsny Antal és Erzsébet, mint szülők, Mariska és Odón, mint testvérek, Farádi Balogh Lajos és Anna, mint após és anyós, Balogh Laura, Balogh Emma, Balogh Etelka, Balogh Irma, Balogh Szidi, mint sógornók, Janita Ferenc, Reitter Janos, érkeszerői Andrásy István és Gál Karoly, mint sógorok.

— **Tüz-esetek Árva megyében.** A múlt hetekben Krasznahorkán öt gazdának épületeit hamvasztotta el a tűz, három nappal később pedig Trsztena a malom-épületek égtek le; mindkét helységben gyújtogatósról beszél a lakosság. Néhány nappal később Üztye községben két ház égett le, majd Turdosinra közekezett a sor, a hol három gazdasági épület esett a tűznek martalékául.

— **Almássy Géza,** Jász-nagy kir. Szolnok vármegye főispánja a múlt heten a kir. közalapítványi uradalom zóni erdeiben vadászott. Több napig volt Akantisz Rezső erdőmester vendége; de bár napoként felkeresték a vad járta rengeteget, nem került vad a terítékre. Mind a mellett is annyira megnyerte a magas vendég tetszését a zóni vadász terület, hogy megígérte, hogy többször fel fogja keresni.

— **Fogorvos.** Prochaska J. Nándor budapesti jóhírű fogorvos jelenleg Turóc-Szt.-Mártonban folytatja gyakorlatát. Itt időzést 8 nagra szabta, s rendeléseket elfogad a »Dom« szállóban levő lakásán naponta reggeli 8—12-ig, délután 2—7-ig.

— **Tót gimnázium, panszláv pártszervezkedés.** A prágai »Narodni Listy« hazánkól egy furcsa levelet közöl, melyen írja a cseh publikumot a magyarországi tót mozgalmakról igyekszik tájékoztatni. Először is a sokat emlegetett panszláv gimnázium ügyét ismerteti. Az mondja, hogy a magyar közoktatásügyi miniszter csak oly feltételt alatt fogja megengedni egy tót gimnázium megnyitását, ha 100.000 forint alapteke fog összegyűlni. Eddigél 80.000 irrt gyűlt össze. Valószínű, hogy a hátralevő összeg is be fog gyűlni, noha most az ada közösök nagyon lassan folynak. Különbön is a tót közvelmény most már nem helyez nagy súlyt a gimnáziumra, mert valószínű, hogy a magyar terrorizmustól való félelem miatt nem sok tantányva lenne. Sokkal fontosabb feladat lenne e gy tót nemzetiségű part alakítása. E célból meg kell nyerni az oppozíció ügyének a kereskedőket, iparosokat és földmivelőket. « És ez nem is volna nehéz dolog, mert ez osztályok egyik leginkább a magyar rendszer pénzügyi nyomását. Egyáltalán sok kitalás van sikerre, csak az utakat kell jól megválasztani, hisz közéletünkben annyira a visszasszám minden terén, a tisztviselők annyira kizsákmányolják és elnyomják a népet, hogy az általános elégedetlenség ezületét könnyű dolog lesz egy ellenzéki mozgalom kiinduló pontjává tenni.

— **Uj hid az Árva folyón.** Az Árva folyón felállított negyedik vashíd nem régiben adatott át a forgalomnak.

— **Gyászének.** A napokban jelent meg »Gyász-ének« cím alatt Kossuth Lajos, a magyar nemzet nagy halotja fölött egy hangulatjeljes zenemű, zongorára és énekre alkalmazva, melynek szövegét *Borostyán* Sándor írta, zenéjét pedig *Máray* Ede szerző. A mű 60 krért kapható Klökner József könyvkereskedésében Szekes-férfivarost és a szerzőnél ugyanott. *Dankó* Pista is írt egy gyászéneket zongorára és énekre alkalmazva. E mű, melynek szövegét és zenéjét is *Dankó* szerző, kapható könyvarusi uton 40 krért.

Irodalom.

— **Az Atheneum Kepes Irodalomtörténetéből** (szerk. Beóthy Zsolt) megjelen a 18-ik füzet, az előbbi ekhez hasonló gazdag tartalommal és kiállással. Kie meljük mindenekelőtt a nagydíszű *szines mimellékletét*: Kinizsin Magyar Benigna imádságos könyve nek, az u. n. Festetichködenezek, 2-ik, kezdő-lapjáról vett gyönyörű faksimillét, melynek kezdetűben a kisdjed Jezus tartó szánnya, a lap alján a tulajdonosnak anygalyok által tartott emlékepe látható élénk színezésben. A szöveghez a fedő-lap nyújt magyarázatot. — A füzet tartalmilag is nagyon érdekes: *Széchy* Karoly befejezi benne *Bessenyei*-ről és társairól (Baróczy, Nalaczy, Baresay) a múlt füzetben kezdett cikket, s a Franciasok itthon c. új fejezetben szol Orczyról, Telekéről, Anyosról és Peczeli Józsefről azzal az erdetiséggel és alaposággal, mely a szerzőnek minden munkáját jellemzi. A következő cikkekben: A deakosok c. alatt *Négyesy* László a múlt században keletkezett klasszikai irodalmi irányról értekezik, részletesen ismertetvén különösen Baróti Szabó, Rajnis és Révai költői működését, a közöttük folyt prozodiai tölharcot s végül a »Magyar Horác«-nak nevezett *Virág* Benedek költői és történeti műveit. Az utolsó cikkben *Endrői* Sándor, az ismert jeles költő, *Dugonics* Andras méltatását kezdi meg, e füzetben első munkáit s a nevezetessé vált *Etelka* c. regényét ismertetvén. A szövegben ismét sok irodalmi vonatkozású illusztráció van: *Bessenyei* síremléke, *Baróczy*, *Orczy*, *Peczeli*, *Baróti* Szabó, *Rajnis*, *Virág*, *Dugonics* arcképe, *Teleki*, *Anyos*, *Peczeli*, *Baróti*, *Rajnis*, *Alairási*, *Virág* nepek budai lakóháza s egy költőempe kézírati hasonmasban, *Dugonics* *Etelka*-jának címlépe stb. A házagptól valjalat füzetekint jelenik meg s 40 krért minden könyvkereskedésben kapható.

— **Kossuth Lajos gyógymódja.** *Basso*-*Arnoux* doktor, *Kossuth* Lajos nagy hazánkfiának turini tartózkodása alatt tizenket évnt volt hű és befeladóló orvos, svédországi tanulmány-utja után egy mindenkit érdeklő könyvet írt a massageról és svédortnásásról. Ezen gyógymódot alkalmazta *Kossuth* Lajos és a könyv is a turini száműzöttnek van ajánlva, mint a mely az *aggyatyn* életét évekkel meghosszabbította: *Kossuth* Lajos eszét egy rendkívül megleghány közönlevő levelet írt *Bassonnak*, melynek hű másolata mellekeve van a könyvhöz s a címlapot is *Kossuth* végzavai és aláírása díszíti. A könyv Dr. *Jutassy* József fővárosi gyakorló-orvos kitűnő fordításában jelent meg *Dobrovsky* és *Franko* budapesti kiadványoknál. A *Jüvedelem fele a Kossuth-szoborralpaj javára esik.* Az izlésesen kiállított könyv ára 1 frt s kapható minden könyvkereskedésben. Magában a fővárosban oly nagy volt ezen mindenkit érdeklő könyv iránt a kereslet, hogy már második kiadás rendezése vált szükségessé.

Nyiltér.

(Az e rovathban foglaltakért nem vállal felelősséget a szerk.)

Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) **sejtem-gyára Zürichben,** a privátmegrendelő lakasára közvetlenül szállít: fekete, fehér és szines selyemszöveteket, méterenként 45 król II ft 65 krig postabér és vámentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Mintak postafordulóval küldenek. Svájcha címzett levelekre 10 krós és levelezőlapokra 5 krós bélyeg ragasztandó.

HIRDETÉSEK.

1036. tkvi sz. 1894.

Hirdetmény.

Gyulafalu község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanok nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvény-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvény-cikkben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönnyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottak.

E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1894. évi június hó 2-án fog kezdődni.

Ennélfogva fethatnak:

1) az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen nemalri észrevételeiket annál bizonyosan adják elő, mert a régi telekkönyvi végleges átalakítása után, a téves átvezetésköl érdehető kifogásokat jöhözsemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2) mindazok, a kik a telekjegyzőkönnyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldött bizottsága előtt a kitűzött határonap kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3) mindazok, a kik valamely ingatlanokhoz tulajdonjogot tartanak de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. törvény-cikk 15—18. és az 1889. XXXVIII. törvény-cikk 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a bizottság előtt igazolják, avagy oda hasanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték elengedési kedvezménytől is eslesek, — és

4) azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyébb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztés kérelmezék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellensétheben a bélyegmentesség kedvezményétől eslesek.

Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság,

Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi március hó 12.

Medzhirdzsky,

kir. albiró,

kir. ítélő bíró h.

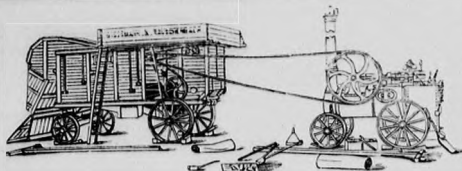
A Csizi Jód-Brom-Fürdő

ávdaja megnyílik május 1-én, tart szeptember végéig. Forrása a legértelmesebb, leghatásosabb Jód-bromforrás. A gyógyeredmények meglegők. A fürdőközségnek immár 10 béház több mint 100 kényelmesen berendezett lakszobával áll rendelkezésére. — Kitűnő konyha; billárd, zongora, olvasótér; ténzre naponta kétszer. Elő- és utóvádban leszállított lak-berek. — Ékkor katonatisztok, állami és vasuti hivatalnokok gyógy- és fürdődiak tekintetében is 50% kedvezményben részesülnek. Prospectusokkal szolgál az igazgatóság.

Csizi, u. p. Rimaszécs.

Összes gazdasági gépek
elsőrangú minőségben.

Rövidített levélcim:

GAZDASÁGI GÉPGYÁR,
Budapest.

saját hazai gyártmány

Kedvező feltételek:

Gőzcséplőgépek

Legjutányosabb árak:

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSULAT.
Gyártelep: KÜLSŐ VÁCI-ÚT 7.

A tapasztalat azt oktatja, hogy:

Mindig a helyes forrást keresd, ha vásárolsz.

Éz méltán az én üzletemre vonatkozható, mert csakis egy oly nagy-mérvű üzletnek, amilyen az enyém, lehetnek olcsó költségei, mely körülmény óriási készpénzárú-bevásárlásoknak és egyéb előnyöknek köszönhető s melyeknek végre a vevőim veszik hasznát.

Gyönyörű minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.

Bőrtartalmú mintakönyvek, amilyenek eddig még nem léteztek, azok részére bérmentetlenség.

Öltönyöknek való kelmék.

Peruven és dosking a magas klérus részére, szabályszerű kelmék és. és kir. tisztviselő-egyenruhákra, ugyancsak hadastűnők, tűzoltók és tornázók-nak, valamint ijevők részére. Teker- és játékszatalokra való posztók, kocsi-átzuhatok, loden, vízmentes loden vadászöltönyekre, mosható szövetek, uti-plaidok frt 4-14.

Valódi, tartós, tiszta gypapot-posztóurakat, és nem holmi olcsó rongyot, mely alig a szabó munkadíját érdemli, ajánli jutányos áron

STIKAROFSKY J.,
BRÜNNBEN (az osztrák Manchester).

Legnagyobb gyári posztó raktár 1/2 millió forint értékben

Szétküldés csak utánvét mellett.

Német, magyar, cseh, lengyel, olasz, francia és angol levelezés.

(Egy kitűnő találmány) a Zacherlin-tinktura, mely által olyan helyeken, a hol a por nem jól hatolhat be, a rovarok

kiirtása meglepő gyorsasággal és teljes biztonságossággal eszközölhető.

Ennélfogva a Zacherlin-tinktura főképpen a poloska-, bolha- és tetű-költés kiirtására, melyek hasadékok és zugokban, valamint állatbőrökbe befészkelődtek, kiválóan alkalmas. Zacherlin-porral együttesen alkalmazva, ezen találmány nemcsak a leggyorsabb, hanem egyszersmind a legbiztosabb eredményt

nyújt mindenféle, akár hol tartózkodó káros rovar elpusztítására. A Zacherlin-tinktura az amugyan is ismert eladó helyeken 25 kr.-os és 1 frtos üvegekben kapható.

Célszerű felhasználáshoz az e célból készült fecskendő (a 1 frt) szükséges.

5066. tkvi sz. 1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a turóc-szt.-mártoni takarékpénztárnak íj. Koruna Pál elleni végrehajtási ügyében Turóc-Szt.-Mártonban fekvő

a) a turóc-szt.-mártoni 681. sz. tjkvben + 2. sor-, 1080/i hr. sz. a. felvett és íj. Koruna Pál nevére írt szeszfedére, kertre és szántóra 448 frtban, és

b) az ottani 866. sz. tjkvben I. 1. sor-, 1079. hr. sz. a. foglalt és Koruna Pál nevén álló -za hájom-nevű legelőre 15 frtban ezennel megállapított kiállításban külön-külön az árverést elrendelte, és

hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi április 26-ik napjának, d. e. 10 órákor Turóc Szt. Márton községben a telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a kikialtási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak minden egyes ingatlanok kikialtási árának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezehez letenni, vagy pedig a banatpénznek a bíróságnal lett előleges elhelyezéseiről kiállított szabályszerű előmervenyt átszolgáltatati.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság
Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi január 18. án.

Medzihraczký,
kir. aljárásbíró.

Turóc-szt.-mártoni Magyar Nyomda. — Moskóczi Ferenc.

Köszvény és csúszban szenvedőknek ezennel a legújabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt díszérőleg ismeretessé vált Tinct. Capaci comp. ajánlólag legyen emlékeztető hozva. Ezen népszerű házisor 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedvelték, úgy hogy további kiállítás ajánlása nem szorul. Uvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legújabb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgony-nyal ellátott uvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tára „az arany oroszánhoz” Prágában vagy Török József gyógyszer-tárához Budapeston.

Bérbe adandó

1894. évi november hó 1-től, 6 évre egy

tagosított birtok

Turóc-Szt.-Márton határában, mely 238 1/2 magyar hold kiterjedésű földet, réteket és legelőkből áll.

Bővebb felvilágosítást ad a

Mosóczi urasági erdészeti hivatal

Mosocson, Turócvarmegyében.

Üzlet-megnyitás.

Alólírott ezennel tisztelettel értesíti a t. c. közönséget, hogy Turóc-Szt.-Mártonban a Lautsek-féle házban, egy a legújabb és legcélzesebb segédgepekkel berendezett

lakatos-műhelyt

nyitottam.

Mint hogy az ország egyik legjobb szakiskoláját jó sikerrel végeztem s a legelsőbb egeknek voltam alkalmas, kepeitve vagyok minden a lakatos-szakmába vágó munkákat t. megrendelőim teljes megelégedésére eszközölni.

Elvállaloképítkezési munkákat, gazdasági, varrós és mindenféle mas gépek körüli teendőket és javításokat, ugyancsak mindenféle elektrotechnikai munkákat, u. m.: villanos csemettyék, telefonok és villanos világítás berendezését és azok javítását.

Azon kérelemmel, miszerint engem szives megrendelésével szerencsétlenül mellőztettek, maradok magamat a t. c. közönség kegyeibe ajánlva,

teljes tisztelettel

Stein Bernát,

lakatos.